

Úvodem

Milí farníci, vítám vás při čtení 171. čísla Inufu. Toto číslo nám připomíná vstup do osmnáctého roku fungování těchto farních novin, které založil Martin Poslušný a věnoval se jeho vydávání spolu s manželkou osm let. Od té doby nad každým vydáním bdí naše paní katechetka Veronika. Jsem velice rád, že se tento časopis stále daří ve farnostech vydávat a s občasným Mediánem, který také tentokrát tvoří přílohu, slouží k informovanosti všech farníků. Děkuji také všem příspěvovatelům a fotografům, kteří činí tento časopis zajímavým pro všechny věkové generace.

Každé zářijové číslo se věnuje uplynulému období prázdnin. Shrnujeme v něm vše, co jsme během nich prožili.

Na závěr školního roku jsme absolvovali s dětmi výlet a přespání na libchavské faře. Děkuji katechetkám a maminkám z našich farností, vedoucím Misijního klubka i každému účastníkovi z řad našich dětí.

Mimořádná příloha farních novin se věnuje pouti do Říma. Chtěl bych poděkovat všem účastníkům i spolupracovníkům, se kterými jsme celou událost připravovali. V srdci mi zůstává zážitek hlubokého společenství farnosti všech generací a také působivé osobní chvíle setkání s Bohem prostřednictvím mimořádných míst, kam přichází mnoho milionů poutníků, zvláště v Roce milosrdenství, prosit i děkovat. Jak jsem i vícekrát připomínal, nesli jsme vás v našich srdcích.

Hned po pouti se mnozí vydali na chaloupky děvčat a ministrantů. O průběhu těchto farních táborů se dočtete na dalších stránkách. Rád bych podtrhl, že tyto akce jsou organizovány především mladými z farnosti a podílí se na nich svými hřívnami i časem patnáct dobrovolníků a na obou táborech skvělé kuchařky, jimž také děkujeme. Ve stejném termínu jsem byl pozván na dovolenou deseti mladých rodin, které mají děti od několika měsíců do tří let, a byl jsem velice potěšen krásnou duchovní atmosférou při mši svaté, slavenou pozdě večer po uspaní všech ratolestí. Během prázdnin jsem navštívil ještě další výjezdové pobyty rodin, kde jsme také společně prožili krásné chvíle.

Zcela jistě největší a nejvíce očekávaná prázdninová akce bylo Světové setkání mládeže s papežem Františkem v Krakově. Na jaře tohoto roku jsme zintenzivnili naši přípravu. Zvali jsme jak mladé z našich farností, tak i rodiny, ze kterých mnozí navštívili

Světové dny mládeže v minulých letech. Nakonec nás jelo z našich farností 70 poutníků a pro každého to byl jistě nezapomenutelný zážitek. Podrobné informace i s fotografiemi nabízíme v tomto čísle farních novin. Pro mne osobně to bylo setkání trochu jiné, protože jsem byl požádán sekci pro mládež ČBK o zajištění překladu z italštiny do češtiny. Jednalo se především o programy spojené s účastí Svatého otce. Pracoval jsem týden společně s pětadvaceti překladateli z celého světa a vytvořili jsme opravdové duchovní společenství. Naše služba nebyla vidět, ale spíše slyšet. Díky tomu mohli všichni účastníci naladit na svém rádiu frekvenci a poslouchat jeden z deseti jazyků. Připravuje se kniha překladatelů, která má sesbírat duchovní prožitky všech zúčastněných. Věřím, že z tohoto setkání budeme všichni ještě dlouho čerpat. Pro mládež to jistě byla zkušenost společenství církve, o níž snil a kterou spolu s apoštoly budoval Pán Ježíš.

O letošní pouti jsme se při nedělní slavnostní bohoslužbě rozloučili s otcem Vítkem, jenž zde působil 8,5 roku. Na jeho místo nastoupil P. Tomáš Reschel. Otcí Vítkovi děkuji za jeho působení a otcí Tomášovi přeji hodně sil do kněžské služby v naší farnosti.

Nikomu, kdo v poslední době prošel Kostelní uličkou, nemůže uniknout novotou lesknoucí se střešou děkanství. Díky dotačním programům a mnoha vám dárcům, se podařilo opravit další část. Věřím, že se podaří do konce roku vysbírat zbývající částku ve výši 150 tis. Kč. V příštím čísle přineseme více informací s fotografiemi.

Srdečně chci pozvat na všechny farní aktivity, a zvlášť zveme na dětské mše svaté a přípravu na biřmování, které začneme koncem září. Dále na základě návrhu mladších farníků vzniklo setkání při nedělní modlitbě, které se uskuteční jednou za měsíc a nazývá se Večer chval.

V letošním roce slavíme 240 let od výstavby našeho kostela. K této příležitosti zvolila Pastorační rada farnosti datum neděle 25. září, kdy společně mši svaté v 8.30 bude předsedal otec biskup Josef Kajnek.

Na odpoledne připravujeme vernisáž prací dětí ústeckých škol s tematikou kostela. Jsme rádi, že na výzvu odpovědělo téměř 110 dětí z 5 ústeckých škol.

Na setkávání s Vámi se těší a všem žehná P. Vladislav.

Z kalendáře...

- 4.9. 23. neděle v mezidobí, žehnání školákům**
- 11.9. 24. neděle v mezidobí**
- 14.9. Povýšení svatého Kříže
- 15.9. Panny Marie Bolestné
- 18.9. 25. neděle v mezidobí sbírka na církevní školství**
- 25.9. 26. neděle v mezidobí**
- 240 let od dostavby kostela Nanebevzetí P. Marie**
- 28.9. slavnost sv. Václava**
- 29.9. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela
- 2.10. 27. neděle v mezidobí Andělů strážných**
- 7.10. Panny Marie Růžencové
- 8.10. Festival duchovní hudby sv. Cecílie, 21. ročník
- 9.10. 28. neděle v mezidobí**

Uvnitř vydání:

DĚKANSTVÍ INFORMUJE	2
SLOVO ŽIVOTA	3
PRÁZDNINOVÉ CHALOUPKY	4
ZE ŽIVOTA FARNOSTI	5
ABRAHAM KLUB	6
VEČER CHVAL, PODĚKOVÁNÍ	
DĚTI, POUŤ FARNOSTI	7
SDM KRAKOV - MLÁDEŽ	8,9
SDM KRAKOV - DOSPĚLÍ	10,11
Z DOLNÍCH LIBCHAV	12
PROMLUVA PAPEŽE FRANTIŠKA	12,13
FEJETON: VLKY PLKY	14
POZVÁNKY, STALO SE...	15
STRÁNKA PRO DĚTI: PODOBENSTVÍ	16

MEDIÁN: POUŤ FARNOSTI DO ŘÍMA

Nedělní bohoslužby	
Ústí nad Orlicí	7 a 8.30 hod.
Dolní Libchavy	10.00 hod.
České Libchavy	10.00 hod.
Sopotnice	11.10 hod.
Kerhartice, kaple	18.9. září v 11.10 hod., pouť a posvícení
Hejnice	18.9. v 11.10 hod.
Černovír	11. září v 11.10 hod., posvícení
Dolní Houžovec	18. září v 15 hod., pouť

DĚKANSTVÍ INFORMUJE:

MŠE SVATÉ V PENZIONU NA SÍDLIŠTI

PONDĚLÍ 5.9., 19.9., 3.10. v 10.00 hodin

MŠE SVATÁ V NEMOCNICI

PÁTEK 9.9. v 15.00 hodin

ADORACE MUŽŮ:

NEDĚLE 4. 9., 2.10. v 19 hodin.

VEČER CHVAL

NEDĚLE 18.9., 16.10., 20.11. v 18 hodin

MŠE SVATÁ PRO DĚTI—ZAHÁJENÍ

PÁTEK 30. 9. v 18 hodin
od 17 hodin ministrantská schůzka
a sboreček

POUTĚ A SLAVNOSTI:

SLAVNOST 240 LET OD DOSTAVBY KOSTELA, NEDĚLE 25. ZÁŘÍ

Ústí nad Orlicí v 8.30 hodin,
celebruje Mons. Josef Kajnek

9.30 Misijní klubko (tentokrát bez cukrárny)

10.00 Modlitba u kněžských hrobů

16.16 Vernisáž výstavy „Jak vidíme kostel my“

17.00 **Oboroh**, koncert v kostele

SLAVNOST SVATÉHO VÁCLAVA, STŘEDA 28. ZÁŘÍ

Ústí nad Orlicí 8.30 hodin

Po skončení mše svaté půjdeme liturgickým průvodem k soše sv. Václava na Podměstí.

Dolní Libchavy 10.00 hodin

České Libchavy 10.00 hodin

Sopotnice 8.30 hodin

SVÁTOST SMÍŘENÍ NA PRVNÍ PÁTEK V ŘÍJNU ÚSTÍ NAD ORLICÍ

neděle 2. října 17 — 19 h

pátek 7. října 12 — 18 h

Dolní Libchavy

čtvrtek 6. října od 15.45 h + adorace

Sopotnice

čtvrtek 6. října od 17.00 h + adorace

České Libchavy

pátek 7. října po mši svaté

Přihlášky na náboženství

Přinášíme rozvrh náboženství na příští školní rok.

Zahájení výuky a rozvrh najdete na straně 11.

Obrácíme se na rodiče všech dětí ZŠ, aby vyplnili a odevzdali přihlášky na náboženství na nový školní rok. Speciálně se obrácíme na rodiče, jejichž děti nastoupí v září do prvních tříd.

Přihlášky si vyzvednete vzadu v kostele, na děkanství nebo stáhněte z webu farnosti.

Biřmování v roce 2017

V příštím roce, dá-li Bůh, chceme opět nabídnout přijetí svátosti biřmování těm, kdo ji dosud nepřijali a touží tuto svátost přijmout.

Zájemci - měli by být ve věku 16 let, pokřtění a případně v církevně platném manželství - vyplní přihlášku, kterou si vyzvednou vzadu v kostele nebo na webu farnosti a odevzdají ji co nejdříve.

První setkání uskuteční **v pátek 30. září 2016** po večerní mši svaté na děkanství, kde podle složení zájemců domluvíme termíny katechezí.

Další informace oznámíme v kostele či v podzimním INUFu, přihlášeným pak také e-mailem.

FATIMSKÝ DEN příprava na Jubileum Fatimy v roce 2017,

Ústí nad Orlicí, pátek 23. září

Za náš pastorační obvod se připojíme v Ústí nad Orlicí, kam bude přivezena regionální socha Panny Marie Fatimské.

17.15 animovaná modlitba svatého růžence

18.00 mše svatá

„Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.“ (1 Kor 3,22-23)

Jsme ve společenství křesťanů z Korintu, které je velmi živé, plné iniciativ a uvnitř oživené skupinami spojenými s různými charismatickými vůdci. Z toho vyplývá i napětí mezi lidmi a skupinami, rozdělení, kult osobnosti, touha mít navrch. Pavel s rozhodností zasahuje a všem připomíná, že vedle bohatství a rozmanitosti darů a vůdčích osobností, které tato komunita má, existuje cosi mnohem hlubšího, co je sjednocuje: to, že patří Bohu.

Opět zde zaznívá zásadní křesťanské poselství: Bůh je s námi a my máme vlast, nejsme sirotci ponechaní sami sobě, ale jsme jeho děti, patříme jemu. Jako pravý otec o každého z nás pečuje a stará se o to, aby nám nechybělo nic z toho, co potřebujeme pro své dobro. Dokonce překypuje láskou a dary: „Všecko je vaše,“ jak tvrdí sv. Pavel, „svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko je vaše!“ Bůh nám dokonce dal svého Syna, Ježíše.

„Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.“ (1 Kor 3,22-23)

Jak nesmírnou důvěru má vůči nám Bůh, když vše odevzdává do našich rukou! A kolikrát jsme my jeho dary zneužili: uvěřili jsme, že jsme pány tvorstva, a tyto dary jsme vyplenili a zpronevěřili, mysleli jsme si, že jsme pány našich bratří a sester, a zotročili jsme je nebo zmasakrovali, namlouvali

jsme si, že jsme pány našich životů, a zničili jsme je narcismem a úpadkem.

Tento nesmírný Boží dar – „všecko je vaše“ – si žádá vděčnost. Často si stěžujeme, že něco nemáme, nebo se obracíme na Boha jen proto, abychom o něco prosili. Proč se nepodívat okolo sebe a neobjevit dobro a krásu, která nás obklopuje? Proč nepoděkovat Bohu za všechno, co nám každý den dává?

„Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.“ (1 Kor 3,22-23)

„Všecko je vaše“ znamená i zodpovědnost, která od nás vyžaduje starost, něhu a péči o to, co je nám svěřeno: o celý svět, o každou lidskou bytost; tutéž péči, jakou má Ježíš o nás („patříte Kristu“) a Otec o Ježíše („Kristus patří Bohu“).

Měli bychom se umět radovat s tím, kdo se raduje, a plakat s tím, kdo pláče, být připraveni přijímat každý nářek, rozdělení, bolest a násilí jako něco, co nám patří, abychom to mohli sdílet a nakonec proměnit v lásku. Všechno je nám darováno, abychom to přivedli ke Kristu, tedy k plnosti života, a k Bohu, tedy ke konečnému cíli, a abychom tak dali každé věci a každému

člověku jeho důstojnost a nejhlubší smysl.

Jednoho dne v létě roku 1949 zakusila Chiara Lubichová takovou jednotu s Kristem, že cítila, že je s ním spojena jako nevěsta s ženichem. Pomyslela tehdy na to, jaké věno by mu měla přinést jako dar, a pochopila, že to musí být celé stvoření! On jí pak přinese jako dědictví celý ráj. Vybavila si tato slova žalmu: „Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země.“ (Ž 2,8). Chiara píše: „Uvěřili jsme a požádali jsme a dal nám všechno, abychom mu to přinesli, aby nám pak dal nebe: my dáme to, co je stvořené, on nám dá to, co je nestvořené.“

„Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.“ (1 Kor 3,22-23)

Na sklonku svého života, když hovořila o Hnutí, které založila a v němž se viděla, napsala Chiara Lubichová toto: „Jaké je nyní a prozatím moje poslední přání? Chtěla bych, aby Dílo Mariino (Hnutí fokoláre) na konci časů, když se shromáždí v očekávání setkání s Ježíšem opuštěným a vzkříšeným, mohlo Ježíšovi zopakovat slova francouzského teologa Jacquese Leclercqa, která mě vždy dojmají: '... ve tvůj den, můj Bože, přijdu k tobě... Přijdu k tobě, můj Bože... se svým nejpošetilejším snem - přinést ti v náručí celý svět.'“

Fabio Ciardi

Tweety papeže Františka

[@cz_pontifex](https://twitter.com/cz_pontifex)

Život ve společenství s Kristem je něco zcela jiného než pasivita a stranění se všedního života.

Kdo si volí Krista, nelibuje si v pohodlí, které oslabuje evangelizaci; neplýtvá časem, aby si plánoval jistou a dobře placenou budoucnost.

Náš život není videohra či telenovela; náš život je opravdový a cílem, kterého je třeba dosáhnout, je věčný život.

Bůh od tebe něco očekává, Bůh od tebe něco chce. Bůh přichází otevřít všechno to, co tě uzavírá.

Výročí kněžského svěcení

Ve čtvrtek 15. září oslaví 15 let
od kněžského svěcení
naš pan děkan
Vladislav Brokeš.

Děkujeme za jeho pastýřskou službu
a vyprošujeme Boží požehnání
do dalších dnů!

TAJEMSTVÍ INDICKÉHO OBRAZU—CHALOUPKA DĚVČAT

Na farní prázdninový pobyt se i letos (10.-16.7.2016) vydala děvčata na chalupu do Orlických hor, aby se pokusila rozluštit tajemství indického obrazu a vysvobodit princeznu Asaré z moci zlého Ghoredana.

Aby to děvčata dokázala, musela se naučit cizí řeč: gengánštinu, poznat zemi indické princezny a její zvyky, ale zároveň se naučit skutkům milosrdenství, protože její chůva znala pravého Boha a Ježíše, o kterém jí často vyprávěla.

Během týdne se jim to společnými silami a splněnými úkoly podařilo.

Poslední večer tak mohl být opravdu slavnostní se vším, co k tomu patří: dobré jídlo, tanec, sváteční oblečení a nakonec i společné vypuštění svítilionu.

Počasí nám docela přálo, jídlo bylo špičkové a společné chvíle nezapomenutelné! Děkuje Pánu Bohu a všem, kteří na tom mají svůj podíl.

Veronika Poslušná

LETOPISY NARNIE — MINISTRANTSKÁ CHALOUPKA

10.července jsme se sešli na nádraží a společně jsme vyrazili vlakem na zastávku Bezpráví, odkud jsme pokračovali pěšky do Svatého Jiří. Po cestě jsme měli možnost koupání a navštívili jsme i kravín.

I když bylo letos na chaloupce hodně malých chlapců, všichni jsme cestu výborně zvládli.

Ubytování jsme byli na faře, která byla vybavena pro nás trochu nezvykle / záchod suchý padací, tekla pouze studená voda/.

Celotáborová hra byla na téma Letopisy Narnie. Byli jsme rozděleni do tří družstev: Blesky, Ohnivé meče, Aslanští bojovníci.

Po celou dobu chaloupky jsme hráli různé hry a chodili jsme se koupat do místní nádrže. Každý den jsme mohli společně slavit mši svatou v kostele a dopoledne probíhaly vzdělávací skupinky, při kterých jsme se učili ministrantským dovednostem.

Na chaloupce s námi byl po celý pobyt otec Vladislav i s bohoslovcem Petrem Zadinou.

O dobré jídlo se postaraly kuchařky, které nám jídlo každý den poctivě dovážely, protože kuchyň nebyla vybavená na vaření pro 20 strávníků.

Na poslední společný večer v pátek jsme opékali vuřty a každá skupinka hledala svůj poklad.

Na závěrečný den tábora pro nás ráno přijel autobus, kterým

jsem všichni společně odcestovali do Hradce Králové na jáhenské svěcení. Svěceno bylo pět bohoslovců. Mezi nimi i Jenda Lukeš, který s námi byl minulý rok na chaloupce v Nových Hradech a téměř všichni jsme ho znali. Věřím, že se všem letošní ministrantská chaloupka líbila a chlapci se již teď těší na příští rok.

Jiří Kada

POUTNÍ SLAVNOST A VÝMĚNA FARNÍCH VIKÁŘŮ VE FARNOSTI, NEDĚLE 14. SRPNA

V neděli 14. srpna jsme v Ústí nad Orlicí oslavili pouť a titulární slavnost našeho kostela – Nanebevzetí Panny Marie.

Slavnostní mše svatě v 8.30 se účastnilo velké množství věřících, kteří se také přišli rozloučit s odcházejícím P. Vítem Horákem a uvítat nově příchozího P. Tomáše Reschela.

Odpoledne byla na děkanství příležitost k osobnímu rozloučení či setkání a popovídání při mnoha pouťových dobrotách z domácností farníků.
- děkanství

DOVOLENÁ RODIN V POŘÍČÍ U LITOMYŠLE

Ve dnech 17. - 21. srpna se uskutečnil v pořadí již třetí letní prázdninový pobyt rodin s dětmi, tentokrát v chatové osadě u Poříčí u Litomyšle.

Společnou dovolenou spolu prožívalo sedm rodin. Kromě výletů do okolí byl součástí pobytu také duchovní program, tvořený ranními chválami, modlitbou a zamyšlením na den a večerní modlitbou a chválami. Děti své pohybové aktivity mohly kromě výletů provádět i v chatkovém areálu, který byl na travnaté ploše vybaven houpačkami, trampolínou, skluzavkou a hřištěm.

Společná setkání probíhala většinou u ohniště, kde byla příjemná příležitost k opékání špekáčků a pro rodiče také k večernímu posezení, mnohdy až do nočních hodin.

Druhý den po příjezdu si rodiny společně vyšly na nenáročný houbově-borůvkový výlet do blízkého okolí po nové naučné stezce, do údolí za pískovcové lomy, a po návratu a odpoledním odpočinku se vydaly do nedalekého skalního kostela Boží lásky do Budislavi, kde sloužil mši svatou otec Vladislav Brokeš, který přijel ještě s několika farníky za rodinami na návštěvu.

Po návratu do chatkového areálu bylo společné posezení, zakončené modlitbou a kněžským požeháním.

Na další den byl naplánován výlet auty. Rodiny si zajely do poutního kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů v Luži, kde měly domluvenou prohlídku kostela a společně se zde pomodlily desátek růžence.

Poté pěšky pokračovaly na prohlídku nedaleké zříceniny hradu Košumberk a po obědě se při návratu zastavily na prohlídku zámecké zahrady v Nových Hradech. Pro děti byl největším zážitkem přírodní labyrint, jehož stěny byly tvořeny vzrostlými tújemi, a hlazení jelenů přes plot zámecké obory.

Poslední den byl celý využit k společnému turistickému výletu do Toulouvcových a Městských Maštálí. Trasu, která měla bezmála osm kilometrů, děti zvládly bezvadně, a to včetně důkladného prolezení skalních soutěsek v Toulouvcových Maštálích. Odměnou jim pak byla zmrzlina v Budislavi a nezapomenutelný zážitek z noční stezky odvahy, kterou je za sladkým pokladem provázely hodné, ale také zlé bludičky.

Až teprve poslední den, den odjezdu, provázelo společenství rodin deštivé počasí. Tato dovolená byla dobrou příležitostí načerpat po celém pracovním roce především potřebnou duševní a duchovní sílu a také byla obohacením vzájemných vztahů.

Každá rodina se podílela na vytváření programu, ať již ve formě výletů, sportovních a herních aktivit nebo duchovního programu.

Velké poděkování patří rodině Kaucových, kteří tuto krásnou akci zorganizovali.

Brožovi

ZE ŽIVOTA FARNOSTI...

Květnové setkání Abraham klubu se konalo v pondělí 16.5. 2016 odpoledne. Na programu bylo vystoupení žákyň tanečního oboru ZUŠ ze třídy paní učitelky Pavlína Lipenské a také promítání některých společných vystoupení k různým duchovním programům.

Děvčata tančila choreografie, které byly připravené na různá vystoupení s duchovní tematikou: pro festival Mene tekeli v roce 2013, Fac me vere tecum flere z katedrály sv. Víta v Praze, Eli, Eli! od Bardosa, nastudovanou k vernisáži B. Reynka, nebo Ave verum corpus pro NEK Brno 2015.

Pro nás naživo zatančila dnes již bývalá žákyň paní Monika Vacková choreografií na skladbu Ave Maria. Děvčata z 5. ročníku ZUŠ tančila choreografii s názvem Za světlem.

Také jsme se mohli zaposlouchat do zhudebněných textů z Deníčku sv. sestry Faustyny Kowalské.

V červnu jsme pak tradičně vyjeli na výlet a tentokrát jsme byli v Jaroměřicích u Jevíčka na poutním místě pro nás ne moc známém. Z obce Jaroměřice vede křížová cesta na kopec zvaný Kalvárie, kde stojí od roku 1713 poutní barokní kostel postavený podle návrhu J. B. Santiniho. Tato stavba je zvláštní v tom, že celým ztvárněním připomíná jeruzalémskou Golgotu v Palestině.

V minulosti byla farnost v Jaroměřicích po dlouhou dobu neobsazena, v současné době zde slouží polští kněží z řádu pasionistů.

Další zastávkou našeho výletu byl Koclířov. Zde jsme měli možnost projít branou milosrdenství. Koclířov je dnes již dosti známé místo nedaleko Svitav.

Je zde sídlo Národního centra Českomoravské Fatimy. Členové tohoto hnutí jsou věřící laici, kteří se zasvětili modlitbám za záchranu duší před peklem.

Prázdninové setkání bylo přesunuto na pondělí 29. srpna 2016 do Malé scény v ul. Na Příkopec.

Datum zářijového setkání bude upřesněno.

Za společenství Abraham klubu se na Vás těší
L. Moudrová a R. Kubátová

VEČERY CHVAL

Rádi bychom vás všechny, nejen mladé, srdečně pozvali k pravidelné modlitbě doprovázené adorací a písněmi chval. Tyto Večery chval budou probíhat každou třetí neděli v měsíci, a to od 18:00 do cca 19:00.

Tato iniciativa vznikla z touhy po sblížení nás samotných mezi sebou a naším nebeským Otcem, Ježíšem a Duchem svatým. A to skrze společnou modlitbu díky, chval i proseb a zpěvu, ke kterému nás vybízejí žalmy i další biblické texty.

Naše chvála, která ho oslavuje, vyvyšuje a ctí, se má stát ústředním bodem našeho setkávání, doplněná o díky za vše, co dobrého do našeho života dostáváme my sami i druzí. Stejně tak je třeba se za nás samotné i naše bližní přimlouvat a prosit. Celý Večer chval budeme také moci mluvit a zpívat živému Pánu přítomnému ve vystavené Eucharistii. Věříme, že si nás všech-

ny sám Pán volá k živé a opravdové účasti na Jeho království, které začíná teď a tady, v našem srdci, v našich vtazích, v našem přijetí i odpuštění i v blízkosti mezi sebou navzájem.

Zkusme se proto také při těchto modlitbách i více sblížit, více poznat jeden druhého, jeho trápení i radosti. Zkusme si být navzájem oporou na společné cestě. Zkusme si být navzájem Šimony, kteří se bez ohledu na tíhu svého vlastního kříže dokáží třebas jen na chvilinku chopit i kříže toho druhého. Zkusme si navzájem odpouštět a děkovat za to, že tu jsme jeden pro druhého.

Večery chval jsou jen jednou z mnoha možností, jak se Bohu více přiblížit. Je to jen nástroj, ale moc krásný.

Za vás všechny Bohu děkuje František Javůrek.

V tyto neděle bude pravidelná modlitba růžence začínat již v 17.15.

Nejbližší termíny:

Neděle 18.9., 16.10 a 20.11.

PODĚKOVÁNÍ

Milí,

24. 7. 2016 poslali z nebe mně a mému manželovi velké množství andělů. Děkuji těm, kteří se snažili dlouhou dobu vrátit mého Láďu do života. Děkuji vám, kteří jste se za něj modlili, já jsem toho nebyla schopna. Děkuji za nabídnutou pomoc a podporu. Děkuji otci Jindřichovi, kterému jsme zkomplikovali už tak náročnou službu. Děkuji panu děkanovi, který na mého manžela myslel při mši svaté až v Krakově. Děkuji vám všem za trpělivost, neboť mše svatá začala o půl hodiny později. Láska je mezi námi, cítila jsem ji.

Děkuji Bohu a vám všem.

R. Kubátová

P.S. Ještě bych chtěla poděkovat panu děkanovi a všem, kdo mu pomáhali za pouť do Říma. Všechno klapalo jako na drátkách. Byl to nádherný zážitek. Jako nejstaršímu účastníkovi mi s vámi bylo moc hezky. Díky.

Misijní klubko dětí

Zveme všechny děti na **první setkání misijního klubka v novém školním roce**, a to v neděli **25. září 2016** po skončení mše svaté, tj. cca v **9.30 na děkanství**.

Máš-li chuť a možnost, neboj se a zavítej mezi nás! Rádi tě uvidíme a přijmeme mezi sebe!

25. 9. Misijní klubko

1. 10. Misijní kongres v Nymburce

23. 10. Misijní neděle

Těší se na Vás všichni vedoucí misijního klubka.

Misijní kongres v Nymburce

Všechny děti a příznivce PMDD zveme na **Misijní kongres**, který se bude konat **1. října 2016 v Nymburce**.

Setkáme se nejen při slavení mše sv., ale také při misijní katechezi po cestě Nymburkem za postavami některých misionářů z historie církve.

Nebudou chybět ani hry inspirované skutky milosrdenství.

Důležité:

Pokud s námi chceš vyrazit, zapiš se na arch papíru v zadu v kostele, **do neděle 11. září**.

Terka Jakubcová

VÝLET DĚTÍ NA UKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Výlet dětí s o. Vladislavem se uskutečnil ve dnech 17. – 18. června 2016 opět v krásných prostorách libchavské fary. Do poslední chvíle to vůbec nevypadalo na to, že bychom došli v suchém oblečení, ale jen co jsme vyšli, rozehnaly se mraky a vysvitlo slunce, a takto nám počasí přálo po oba dny.

„Kdo mě vede ke Kristu“, tak znělo téma výletu. Pěší cesta byla výrazem pouti ke Kristu, při které jsme si předávali symbolickou mušli. Děti v sobotu na toto téma procházely stanoviště (rodina, farnost, diecéze, církve), kde plnili tematické aktivity.

Každý z nás je jiné povahy, plní jinou, přitom nepostradatelnou funkci (voda, mouka, cukr, vajíčko), a když se spojíme do jednoho společenství-církve, vytvoříme něco neskutečně dobrého (palačinka). Touto myšlenkou jsme zahájili palačinkové hodování, kterého se děti nemohly dočkat.

V programu samozřejmě nechyběla páteční mše svatá s velice krásnou atmosférou či pohybové aktivity. Z mého pohledu můžu říct, že všech zhruba třicet dětí si to užilo, mezi nejoblíbenější hry patřily „já kuchta buchta...“ a fotbal.

Samotné přespání na faře bylo zážitkem. Výlet se skutečně vydařil také díky dobré spolupráci s místními maminkami, kterým moc děkujeme.

Barča Hordějčuková

POUŤ FARNOSTI PO ITÁLII V ROCE MILOSRDENSTVÍ

Ve dnech 29.6.- 9.7. se farníci z Ústí nad Orlicí a okolí zúčastnili pouti ke svatým branám milosrdenství do Itálie.

50 poutníků v čele s P. Vladislavem Brokešem urazilo více než 3000 km a zhlédlo množství historických pamětihodností, ale především zakusilo velké množství milosti prostřednictvím četných modliteb a mší svatých sloužených často na místech velmi vzácných.

Také prošli 9 svatými branami (Milano, Řím – S.M. Maggiore, S. Laterano, S. Pietro, S. Paolo, Assisi – Sv. František, Sv. Rufin, S. Maria degli Angeli, Loppiano – P. Maria Theotokos), a tak vyprošovali Boží milosrdenství pro sebe i pro své blízké.

Více se dočtete ve speciální příloze Medián, kde najdete kroniku jednotlivých dnů a některé dojmy poutníků...

Světový den mládež Krakov 2016

Příležitost zúčastnit se CSM v Polsku si nenechali ujít ani mladí z naší ústecké farnosti. Byli jsme plni očekávání, a to i ti, kteří zažili CSM v Madridu. Společný čas byl zahájen v hradecké katedrále mši svatou biskupem Janem Vokálem.

Většina z nás jela do Polska už na první část (20.-25.7.), kde nám hostující swidnická diecéze připravila bohatý předprogram, během něhož jsme měli možnost poznat polskou kulturu a mentalitu nebo se sportovně vyžít. Bydleli jsme v klášteře v městě Bardě.

Stěžejní část setkání se odehrávala v Krakově s dalšími 180-ti národy a dvěma miliony lidí.

Bydleli jsme ve školách a někteří v rodinách. Určitou část dne byl pro nás připraven program v českém národním centru: katecheze biskupů či svědectví, „Kešu program“, diskuzní skupinky, hudební doprovod kapely SBM. Mohli jsme využít každodenní příležitosti ke společným modlitbám i k vlastní modlitbě či ztišení při večerních modlitbách, duchovních rozhovorech, svátostech smíření. Velice zajímavá, umělecky ztvárněná, byla páteční křížová cesta v našem centru. Modlili jsme se při ní za oběti násilí ve světě a inspiraci k meditaci nad touto problematikou nám byla poezie Jana Zahradníčka.

Odpoledne někteří z nás jeli do centra a účastnili se mezinárodního programu: zahajovací mše s krakovským arcibiskupem Dziwiszem (bývalý osobní sekretář Jana Pavla II.), pouť k bazilice Božího milosrdenství a do Centra Jana Pavla II. Po slavnostním přivítání sv. Otce jsme měli možnost prožít s ním krásnou křížovou cestu, vigílii a nedělní mši svatou.

Na začátku vigílie nás papež František vyzval k modlitbě za jeho zemi. Dále navázal na svědectví mladých lidí, která jsme slyšeli. Ta hovořila o vnitřních válkách a zápasech zasazených do ještě temnějšího světa plného násilí, krveprolití, nespravedlnosti a nekončících bojů. Nelehké životy ukázány v konkrétních příkladech pro nás představují být anonymními. Jsme vyzváni k modlitbě za mnohé trpící oběti války, abychom jednou provždy pochopili, že nic neospravedlňuje prolití krve bratra a že není nic cennějšího než člověk, kterého máme před sebou, říká František. Naši odpovědi na násilí nemůže být ještě větší násilí, ale bratrství a společenství. Proto jsme se spojili v modlitbě,

v níž jsme Pánu předkládali výslednou svědectví a odevzdávali svoje „války“, které si neseme v srdcích.

Dále papež František hovořil o nebezpečí, které my mladí těžko rozpoznáváme, a tím je směšování štěstí a pohovky. Ta nám umožňuje spočinout v pohodlí a klidu, uzavírá nás doma bez námahy a dává nám možnost přenést se do virtuálního světa. Největší hrozbou pro nás je nevědomé pozvolné usínání, a zatímco my jsme rozespali a omámeni, druzí, kteří jsou možná živější, ale nikoli lepší, rozhodují o naší budoucnosti. Papež František nám připomíná, že my jsme nepřišli „vegetovat“ na pohovce, abychom vyhověli společnosti a ztraceli svobodu, ale přišli jsme zanechat stopu. Další slova směřovala zejména k povzbuzení mladých, k tomu, abychom bránili svou svobodu, vyměnili pohovku za kopačky a vydali se na dobrodružnou cestu s novými obzory.

Na závěr patří poděkovat o. Vítkovi H. za jeho doprovod, milou přítomnost a občasně překládání, naší zdravotnici Šárce a Majdě za zodpovědné plnění funkce „vedoucí autobusu.“

Velký dík patří o. Vladislavovi, který byl po celou dobu v Krakově a měl na starosti překlad pro Čechy a Slováky při mezinárodních programech.

Statistika účastníků podle zemí:

Nejpočetněji zastoupenou zemí na SDM bylo hostující Polsko (172 000 mladých), poté Itálie (77 000), Francie (32 000), Španělsko (31 000), USA (27 000), Německo (15 000) a Brazílie (13 000).

Z České republiky se vydalo 6000 poutníků, ze Slovenska 4000, z ústecké farnosti 40 mladých a 30 dospělých.

...A za tři roky v Panamě! Najde se nějaký odvážlivec a vycestuje spolu s dalšími Čechy přes oceán?

Barča Hordějčuková

Pozvánka na PoKrakovské setkání

Pokud jsi byl v Krakově a chceš si to připomenout, ale i pokud jsi nemohl být a máš zájem, jsi zvaný na DCŽM na Vesmíru. Zde se koná v termínu 14. - 16. 10. 2016 tzv. PoKrakovské setkání. Na programu bude mše sv., hry, promítání fotek, sdílení zážitků ze setkání a mnoho dalšího.

Organizátoři měli pro nás připravený bohatý program na každý den. I přes malé zmatky a fronty čekání si toho velice vážím, protože si dokážu představit, jak těžké je nalezení společného programu pro tolik lidí. V Krakově se mi líbily mezinárodní mše, kde už opravdu byli lidé z celého světa. Poslední noc jsme všichni spali na velikánské louce za centrem. V sobotu večer proběhla krásná vigilie s papežem. Světové dny vyvrcholily nedělní mší svatou.

Jsem velmi ráda, že jsem tam mohla být, zažít jedinečnou atmosféru, setkání s papežem a spousty dalších krásných zážitků.

Na SDM se mi nejvíce líbil týdenní předprogram ve Swidnici, který byl velmi pěkně připraven. Zažili jsme mnoho zajímavých chvil. Sportovní aktivity - např. rafting, výlet do dolů, ale hlavně duchovní zážitky byly velmi obohacující. Myslím, že pro každého z nás. Krakov je velmi pěkné historické město a ráda jsem se tam podívala.

Za tmy jsme šli průvodem z náměstí do kostela Povýšení sv. Kříže na večer chval. Už byl skoro celý zaplněn - a já jsem si našla místočko v postranní lodi za sloupem, takže jsem neviděla na monstranci a na dění v presbytáři. Někdo by to mohl považovat za nevýhodu, ale já jsem se mohla o to více soustředit na modlitbu. Večerem zněly krásné písně a chvály střídavě od české a polské rytmické scholy. Slyšeli jsme úryvek z Janova evangelia (20, 16), který mě v tu chvíli velmi oslovil: „Ježíš ji řekl: ‚Marie!‘ Ona se k němu obrátila a zvolala hebrejsky: ‚Rabunni!‘ - to znamená ‚Mistře‘.“ Ježíš řekl jen jedno slovo, její jméno. A to jedno slovo stačilo, aby ho Marie poznala. Ježíš každého z nás volá jménem a chce, abychom ho poznávali a milovali stále víc...

Líbilo se mi, že Poláci měli všude vyvěšené polské a vatikánské vlajky. Bylo vidět, že jsou na svou vlast i věru hrdí.

Kláster Voršilek - pěší pout' - mše svatá - autobus a výlety - polské písničky a tance - čekání a spěchání - blahoslavení milosrdní - buchty a zmrzlina - Krakov - zpěv v ulicích - sv. Jan Pavel II a sv. Faustyna - vedro a dešť - katecheze biskupů - pláštěnky a batůžky - přeplněné tramvaje - vigilie při svíčkách - papež František - tisíce mladých katolíků. Takto bych shrnul to, co mi nejvíce utkvělo v hlavě ze setkání v Krakově. Zda jet do Polska, jsem ani na chvíli neváhal, protože jsem se před 5 lety zúčastnil setkání s papežem v Madridu a odnesl si odtud spoustu zážitků a povzbuzení.

Největší zážitek z Krakova mám ze zahajovací mše. Byli jsme v sektoru se samými cizinci, většinou s Australany, a když bylo pozdravení pokoje, každý se snažil podat ruku co nejvíce lidem, někteří se objímali a všichni se na sebe usmívali. Bylo to opravdu milé :)

V předprogramu mě nejvíce bavily rafty, večer polské písně. Velice pěkný byl večer chval a průvod Bardem, který proběhl při zakončení.

V Krakově byl program už trochu volnější, ale myslím, že jsme všichni byli už unavení. Nejvíce mě nadchlo přivítání sv. Otce a samozřejmě vigilie na Campusu, kde jsme společně prožili chvíle s dvěma miliony mladými.

I přesto, že to bylo hodně náročné, jsem rád, že jsem jel a mohl tak prožít duchovní společenství. Děkuju všem, kdo pomohli k tomu, že se setkání mohlo uskutečnit.

Zážitků z Krakova máme opravdu moc, ale nejvíce mne oslovila večerní vigilie se Svatým otcem Františkem. Všichni, co tam byli, měli zapálené svíce, klečeli a modlili se. Jelikož už byla tma, tak celý plac byl osvětlen od zapálených svíci. Bylo také moc hezké, že tam měli možnost být přítomni i naši rodiče, sice jsme nebyli ve stejném sektoru, ale mohli jsme tam být společně a zakusit Boží milosrdenství.

Poláci byli neúnavní a plní energie. Například na pěší pouti, která byla ze Zabkowic do Barda, jsme jen slyšeli: „rychleji, rychleji, máte řury“ (mezery). Na druhou stranu je obdivuju za jejich výdrž, protože někteří spali jen dvě hodiny. Při programech nám toho chtěli nabídnout co nejvíce, ukázat, na co oni jsou pyšní nebo co je u nich zvykem.

Na předprogramu mě nejvíce bavily rafty: V Bardu jsme dostali vesty a autobusem jsme jeli na místo, kde jsme dostali pádla, rafty a řekli nám, kudy a jak máme jet. V Krakově se mě nejvíce líbila vigilie a ranní mše na Campusu Misere Cordiae. V českém národním centru se mi líbila např. skupina SBM, Kešu program, mše sv.

Ohlédnutí za službou v Krakově

Chtěl bych se s vámi touto cestou také podělit o pár zážitků ze setkání z Krakova pohledem „do zákulisí“. V Krakově jsem měl totiž na starost ještě s jedním zodpovědným kavárnu a čajovnu Samaritan, se kterou jste se jistě alespoň vy, drazí krakovští farní poutníci, setkali při vydávání kávy či rakviček se šlehačkou :) Opravdu jsem za vás byl i stále jsem moc vděčný, a i když jsem v Krakově jistě působil dosti unaveně, byl pro mě příjezd autobusu s pseudonymem „Oušťáci“ velkou událostí... a to ani nevíte, jakou o vás měl starost otec Vladislav a jak mě už od rána bombardoval SMS:)

Potkávat na takovém místě dobře známé tváře, i když třeba jen od vidění, mi připomínalo, že přeci jen jsme jednou velkou rodinou, která má společného Otce i Matku a že našich sourozenců stále jen a jen přibývá, že si nemusíme být cizí. Moc vám všem díky za tuto zkušenost. Ale nebyli jste to jen vy, ale i spousta mladých z naší farnosti. Zvláště bych moc rád poděkoval Tereze Kapounové, Tereze Hordějčukové a Hance Aligerové, které se také podílely na chodu celé kavárny, a také otci Vládovi, že nám zapůjčil farní várnice! Moc díky i vám všem, kteří jste s námi byli skrze TV Noe nebo rádio Proglas. A na závěr jen malé osobní ujištění - svědectví by bylo na dlouho, tak snad postačí jen vyústění - On to má všechno pevně ve svých rukou a stále mě nepřestává překvapovat, jak moc je náš Bůh osobní, jak moc myslí na každého z nás i všechny dohromady zároveň. Děly se tam velké věci, žádné štěstí nebo dobré náhody. Bylo to náročné, ale stálo to za to. Bohu díky!

František J.

Víkend s papežem v Krakově aneb Mezi mládeží na vlastní nebezpečí

Je tomu už spoustu let, co my, jimž už 30 dávno bylo, jsme jezdili na světová setkání s papežem.

Možná proto jsme znovu zatoužili tuto atmosféru zažít. Nabídka českých organizátorů setkání nás povzbudila: závěrečný víkend je určen i pro rodiny. P. Vladislav nás v této aktivitě velice podporoval a domluvil pro nás autobus, kterým bychom se do Krakova vydali. V Ústí se našlo asi 30 lidí, 5 lidí bylo z Vysokého Mýta a zbytek autobusu byl doplněn z DCM Hradec Králové.

Vyrazili jsme 29. července ráno o půl čtvrté ráno! směr České národní centrum v Krakově. Tam jsme měli po zbytek dne útočiště a zázemí. Zúčastnili jsme se mše svaté, podnikli jsme prohlídku Krakova a večer jsme byli přítomni na české křížové cestě. Ustlali jsme si přímo pod podloubím cisterciáckého kláštera v Mogile. Sobotní slunné ráno jsme spolu s ostatní mládeží po mši svaté vyrazili směr Campus Misericordiae. Vstupenky jsme měli do sektoru C12. Nejblíže vstup od cisterciáckého kláštera byl do sektorů A, cca 5,5 km. My chytráci jsme jaksi naivně předpokládali, že nás tamtudy pustí také.

A tak jsme šli. Bylo asi 9 hodin dopoledne. Když nás nepustili ani vchodem do sektoru A, ani E, ani H začínalo nám být jasné, že se budeme muset vrátit a obejít de facto celý Krakov a poslušně přihopkat trasou pro sektory C. Na slunci bylo v té době asi 35 stupňů a my si na zádech nesli výbavu na celý víkend včetně spacáků a karimatek. Začala nám skutečná POUŤ. Jeden z poutníků přirovnal naše kroky k putování izraelského národa, který musel poustít putovat tak dlouho, než byl hoden vstoupit. Všechny těžkosti a nesnáze cesty jsme se snažili obětovat na úmysly, které se nám honily hlavou. Cesta nakonec trvala do půl šesté, kdy jsme konečně naprosto vyčerpáni po cca 20 kilometrech dorazili do sektoru C12.

Konečně jsme mohli uposlechnout výzvu P. Jana Balíka: „Až tam dorazíte, najeďte se a odpočítejte si...!“

S díky jsme odpočívali a očištění touto zkušeností jsme mohli naplno prožít sobotní krásnou vigilií s papežem Fran-

tiškem, naplněný program s adorací a chválami. Uléhali jsme s myšlenkou, že ráno nemusíme vstávat do kostela, ač je neděle!). Spali jsme pod širým nebem spolu s dalšími 2,5 miliony poutníků z celého světa a bylo nám krásně.

Na druhý den byla již od časného rána cítit vzrušená atmosféra z očekávání vyvrcholení celých Světových dnů mládeže- mše s papežem Františkem. Díky překladu do českého a slovenského jazyka, který zajišťoval P. Vladislav s kolegy z celého světa přes radiovou frekvenci 100,0, jsme si připadali skoro jako na mši v Ústí. Slyšeli jsme nám dobře známý hlas. Na závěr ještě bylo oznámeno konání dalších světových dnů v Panamě.

Po skončení jsme ještě museli absolvovat cestu do cisterciáckého kláštera. To už nebylo tak složité, ale nevyhnul se nám obrovský liják s kroupami. Ale my jsme si navlékli ty krásné fasované SDM pláštěnky, ve kterých jsme vypadali trochu jako kontejnery na tříděný odpad... V Mogile jsme ještě několikrát zmokli, než jsme vyjeli domů, vypili zbytky kávy a vyjedli

poslední rakvičky se šlehačkou v Café Samaritán u Františka Javůrka.

Co na závěr? Můžete si přečíst dojmy některých poutníků, nelitoval snad nikdo. Zázitek to byl mimořádný a velice silný. Přesvědčil nás o tom, že naši předkové moc dobře věděli, že putování spojené s nepohodlím a odříkáním má svůj velký smysl. Neměli bychom na to zapomínat, ať už je nám 20 nebo 50 nebo 70.

Cilka P.

Dodatek:

„Pokrakovské setkání starců“ se již uskutečnilo na popud některých jejich dětí, na zahradě, která se na ten večer proměnila v „Campus Misericordiae“ se svými vlajkami, šátky i pláštěnkami, označenými sektory, vstupní kontrolou a fasováním pytlů na odpad. Večer zněla hymna setkání ve všech jazykových mutacích, náladu dokreslovalo promítání posbíraných fotografií, batůžky i krakovské rakvičky se šlehačkou.

Jeden rozdíl zde ale byl, k tomu všemu jsme měli dostatek výborného občerstvení a pohodlné posezení. Děkujeme moc moc mockrát rodině Pirklových za skvěle připravený a nezapomenutelný večer!

Veronika P.

Dojmy dospělých, SDM 2016

S velkým očekáváním a malou obavou jsme se s manželem vydali do Krakova na Světové setkání mládeže. Přišlo nám dobré podpořit naše děti a společně se sejít se Svatým otcem.

Sobotní přesun na Campus se nám z plánovaných 5 km protáhnul na 20 km. Byla to náročná, ale přesto krásná pouť, na které jsme si vzájemně pomáhali a více se poznávali. Já, která ujdou 7 km, jsem zdárně ušla celou cestu a uvědomila si, v jakém bohatství žijeme. Poláci nás po cestě vítali, osvěžovali kropením a ochotně nám doplňovali tak důležitou vodu. Oběť pouti jsme rádi přinesli za naše děti. Já jsem však před očima měla také obrazy maminek s dětmi, které musí prchat ze svých domovů, jak se asi cítí, když je nikde nevítají tak jako nás, a nevědí, co s nimi bude, kde budou spát...

Asi bychom měli zažít více takových poutí. Dáša a Jirka

Jsem moc ráda, že jsem mohla putovat s dcerou a vnoučkem i s vámi všemi do Krakova. Byl to pro mne jeden z nejsilnějších prázdninových zážitků. Poznala jsem a cítila, že putování, a to naše byla dlouhá cesta, mne sice fyzicky vysílilo, ale duševně naplnilo společnou vírou. Zažili jsme krásnou noc pod hvězdami a zároveň nadšení mladých v ulicích Krakova, i soustředění při mši a společné modlitbě. Přeji všem mladým další taková setkání, protože to se nedá vyprávět, to se musí prožít...

Zdena a Káťa a Martin-nejmladší putující, Kravarovi z Českých Budějovic

Poprvé v životě jsme se zúčastnili Celosvětového setkání mládeže. Bylo mnoho pozitivních a pěkných zážitků. Hodně nás zaujala cesta na Campus, kdy jsme šli asi 20 km. Jako skupina jsme se navzájem podporovali, protože chvílemi byla cesta náročná. Potěšil nás přístup Poláků, kdy nám čepovali do lahví vodu a stříkali vodu z hadice nám pro osvěžení. Užívali jsme si vzájemné pozdravy s ostatními národy, které měli stejný cíl jako my - setkání s papežem Františkem. Mirek a Maruška

Nejuvětším zážitkem pro mě bylo samotné putování na Campus Misericordiae. Obdivuji především ty, kteří byli na podobném setkání poprvé, k tomu již v jistém věku a jejich ohlasy jsou přesto velmi povzbudivé! Obdivuji ty, kteří statečně a trpělivě

snášeli tíhu dne i horko a jiné nepohodlí, které s sebou účast na podobném setkání přináší. Již v autobuse do Krakova nám dorazila povzbudivá SMS od otce Vladislava, abychom se nebáli překážek, které nás určitě čekají, a připravili jsme si úmysly, které chceme obětovat a nést na tuto pouť. Jak se později ukázalo, byla to zpráva velmi prorocká a zdá se, že našich úmyslů bylo mnoho, proto bylo potřeba naše putování úměrně prodloužit. Cesta byla náročná, ale nakonec to byla chvíle určitého očistění a opravdového putování, na které budeme všichni vzpomínat s úsměvem. Díky Bohu jsme to nečekaně prodloužené putování přežili všichni bez úhony a možná jsme z něj vyšli posílení.

Chci vyjádřit poděkování naší „ústecké skupině“ za to, že jsme se stále drželi pohromadě. Děkuji Haně, Dáše a Jirkovi za odvahu, že se na tuto pouť vydali. Děkuji Káje, že se mnou seděla v autobuse a na Campusu sdílela igelit se mnou. Cilce a Standovi za řízky a společnou cestu tramvají. Děkuji Hedvice a Honzovi za mléko ke snídani a Lídě za palačinky. Za kapesníky a deštník proti slunci Hance a Pavlovi, Martě a Petrovi za přijetí, jejich Verče za pozvání na oběd, Mirkovi a Maruše za udržování veselé nálady. Tomášovi za hledání v mapě a vyjednávání, Jitce za statečnost s antibiotiky. Magdě za ranní taneční vystoupení. Michalovi a Petrovi za donesení pirohů. Anežce za odhodlání. Kravarovým za výdrž

a jejich Martínkovi za příklad čtení si v Bibli. P. Vladislavovi za překlady českým a slovenským poutníkům a zvláště za to, že mu opravdu záleželo na tom, abychom se na toto setkání autobusem společně vypravili.

Ještě zbývá dodat, že velkým povzbuzením byla slova papeže Františka. Oslovuje každou generaci, ukládá do nás všech velkou naději a staví před nás vysoké nároky. Nejen mládež si dnes „hoví na pohovce“ a nechá svůj život plynout pohodlným způsobem. Je třeba vstát a jednat. Tuto příležitost máme každý den.

Veronika

Jak šel čas...

Letní prázdniny začaly smutnou zprávou - 5.7. náhle zamřela paní Renata Myšáková. Díky za vše, co pro kostel udělala. Věčné světlo ať jí svítí.

Během léta proběhly v kostele také dvě radostné události – manželé Hrodkovi křtili dceru Kateřinu Ludmilu a manželé Suchomelovi syna Benjámina.

Své působení ve farnosti ukončil P. Vít Horák. V neděli 7.8. po mši za farníky se s ním rozloučili jménem všech manželé Pecháčkoví. Předali mu květinu, finanční dar od farníků, konvičky s nosítkem od Petra Trávníčka a další dary.

Mše svatá se zúčastnila se svou maminkou také starostka obce paní Jana Hodovalová, která otci Vítkovi poděkovala za osmileté působení a předala dárek a medaili obce Libchavy, která se dává jen výjimečně.

P. Vítek se po skončení mše svatá s každým osobně před kostelem rozloučil. Otče Vítku, děkujeme!

V neděli 21.8. před mší svatou byl ve farnosti naopak přivítán otec Tomáš. V uvítací řeči byl panem Pecháčkem mimo jiné pozván také do rodin farnosti. Předali jsme mu květinu a další dva dárky.

Pan Beran, sponzor květin pro výzdobu kostela, se odstěhoval do jiného kraje. Tímto mu děkujeme za poskytnuté dary a zároveň prosíme libchavské farníky, pokud mají na svých zahrádkách nějaké přebytké květiny, jestli by je mohli nabídnout do kostela. Děkujeme.

Farníci z Libchav

PROMLUVA PAPEŽE NA ZÁVĚREČNÉ MŠI SVATÉ, SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE, KRAKOV

Drazí mladí,

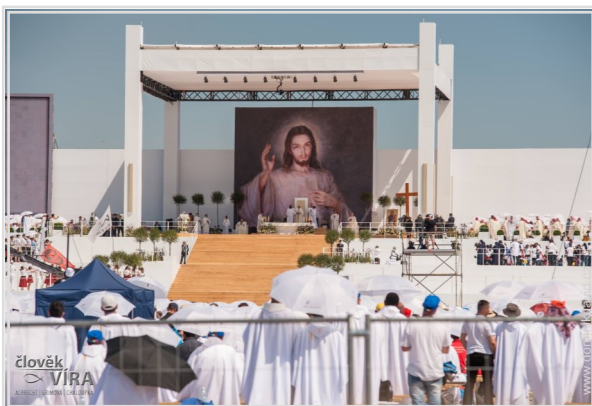
přišli jste do Krakova, abyste se setkali s Ježíšem. A dnešní evangelium mluví právě o setkání Ježíše s jistým mužem, Zacheem v Jerichu (srov. Lk 19,1-10). Ježíš tam nejenom káže nebo někoho zdraví, ale – jak praví evangelista – *prochází* tímto městem (v.1). Jinými slovy, Ježíš si přeje přiblížit se životu každého z nás a projít naši cestu až do dna, aby se Jeho a náš život opravdu potkaly.

Tak došlo k tomu nejpřekvapivějšímu setkání, a to se Zacheem, vrchním celníkem, tedy výběřčím daní. Zacheus byl totiž bohatý spolupracovník nenáviděných římských okupantů, sdíral vlastní lid a byl z těch, kteří se pro svoji špatnou pověst nemohli k Mistrovi ani přiblížit. Avšak setkání s Ježíšem mu změnilo život, jako se stalo a denně se může stávat každému z nás. Zacheus však musel čelit *určitým překážkám*, aby se s Ježíšem setkal, *nejméně třem*, které mohou něco říci také nám.

První je malá postava: Zacheus nemohl Mistra spatřit, protože byl malý. Také dnes nám hrozí, že zůstaneme daleko od Ježíše, protože se necítíme na výši, protože o sobě máme nízké mínění. Je to nemalé pokušení, které se netýká pouze sebeúcty, ale také víry. Víra nám totiž říká, že se „nejen smíme nazývat Boží děti, ale že jimi také jsme“ (1 Jan 3,1): jsme stvořeni k Jeho obrazu; Ježíš na sebe vzal naše lidství a Jeho srdce se od nás nikdy neodloučí; Duch svatý si přeje přebývat mezi námi; jsme povoláni k

věčné radosti s Bohem! Taková je naše „postava“, toto je naše duchovní identita: jsme milované děti Boha, navždy.

Chápete tedy, že nepřijímat se, žít nespokojeni a myslět negativně znamená neuznat naši neoprávněnější identitu. Je to jako otočit se opačným směrem, když na mně chce Bůh spočinout zrakem, znamená to zhasit sen, který pro mne má.

Bůh nás miluje takové, jací jsme, a žádný náš hřích, poklesek či pochybení nezmění jeho mínění. Pro Ježíše, jak ukazuje evangelium, není nikdo podřadný a vzdálený, nikdo není bezvýznamný, ale všichni jsme milovaní a důležití: jsi důležitý! A Bůh počítá s tebou, takovým jakým jsi, nikoli kvůli tomu, co máš. V jeho očích nemá žádnou cenu oděv, který nosíš, nebo mobil, který užíváš; nezajímá jej, zda jsi podle módy, zajímáš jej ty, takový jaký jsi. V jeho očích máš platnost a tvoje hodnota je nedocenitelná.

Radost, kterou jste od Boha zadarmo dostali, prosím, zadarmo dávejte (srov. Mt 10,8), protože na ni čekají mnozí!

Když se nám v životě stane, že zamíříme dolů místo nahoru, může nám pomoci tato velká pravda: Bůh je v lásce věrný, ba dokonce umíněný. Pomůže nám pomýšlení, že nás má rád více než my sami sebe a že v nás věří víc než my sami v sebe, je vždycky naším

„fandou“ jako ten nejneochvějnější z fanoušků. Vždycky nás očekává s nadějí, i když se uzavíráme do svého smutku neustálým přemítáním o utrpených příkořích a o své minulosti. Oblíbit si smutek však není hodné našeho duchovního formátu! Je to přímo *virus*, který infikuje a zablokuje všechno, zavírá každé dveře, znemožňuje restartovat život, začít znovu. Bůh však umíněně doufá, vždycky věří, že můžeme povstat, a nerezignuje, když vidí, že jsme sklíčení a bez radosti. Je smutné vidět někoho mladého bez radosti. Je užitečné každé ráno se modlit: „Pane, děkuji ti, že mne máš rád; jsem si jist, že mne máš rád, dej ať si zamiluji svůj život!“ Nikoli svá pochybení, která je třeba napravit, nýbrž život, který je velkým darem: je čas milovat a být milován.

Zacheus potkal na cestě k Ježíši *druhou překážku: ochromující ostych*. O tom jsme trochu mluvili včera večer. Můžeme si představit, co se dělo v Zacheově srdci než vylezl na onen fíkovník. Nastal pořádný boj: na jedné straně velká zvědavost, totiž poznat Ježíše; na druhé straně riziko děsné ostudy. Zacheus byla veřejná osoba; věděl, že když zkusí vylézt na strom, stane se on, šéf a mocný, ale velice nenáviděný muž, směšnou podívanou pro všechny. Překonal však ostych, protože Ježíšova přitažlivost byla větší. Když zakusíte, že je někdo natolik přitažlivý, že se do něho zamilujete, pak se snadno stane, že rádi děláte věci, které byste nikdy nedělali. K něčemu podobnému došlo v Zacheově srdci, když pocítil, že Ježíš je natolik důležitý, že by pro Něho

učinil cokoliv, protože On byl jediný, kdo jej mohl vytáhnout z tekutých písků hříchu a nemilosti. Proto ochromující ostych nepřevážil: Zacheus – říká evangelium – „běžel napřed“, „vylezl“ a potom, když jej Ježíš zavolal, „rychle slezl“ (vv.4.6). Riskoval a vydal se všanc. A to je tajemství radosti i pro nás: nezhášet hezkou zvědavost, ale vydat se všanc, protože život netřeba zavírat do zásuvky. Na Ježíše nelze čekat vsedě se založenýma rukama. To mu, který nám dává život, nelze odpovědět pouhou myšlenkou nebo „esemeskou“!

Draží mladí, nestyďte se přinést mu do zpovědnice všechno, zvláště slabost, únavu a hříchy. On vás dokáže překvapit svým odpuštěním a svým pokojem. Nemějte strach mu přitakat vší silou svého srdce, velkodušně mu odpovědět a následovat jej! Nenechte si umrtvit duši. Vaším cílem ať je láska krásná, která vyžaduje také odříkání a mocné odmítnutí *dopingu* úspěchu za každou cenu a drogy smýšlení zaměřeného pouze na sebe a svoje pohodlí.

Kromě malé postavy a ochromujícího ostychu existuje *třetí* překážka, se kterou se Zacheus musel vyrovnat už nikoli v sobě, ale kolem sebe. Je to **reptající zástup**, který mu nejprve překážel a potom ho kritizoval: Ježíš prý neměl vstupovat do jeho domu, do domu hříšníka! Jak obtížné je přijmout Ježíše doopravdy, jak těžké je akceptovat „nekonečně milosrdného Boha“ (Ef 2,4).

Budou vám moci bránit a snažit se vám namluvit, že Bůh je vzdálený, rigidní a málo vnímavý, dobrý vůči dobrým a zlý vůči zlým. Náš Otec však „dává vycházet slunci pro zlé i pro dobré“ (Mt 5,45) a pobízí nás k pravé odvaze, totiž abychom *byli silnější než zlo* tím, že budeme milovat všechny, dokonce i nepřátele. Budou se vám moci smát, protože věříte v tichou a pokornou sílu milosrdenství.

Nemějte obavy a přemýšlejte o slovech těchto dnů: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“ (Mt 5,7). Budou vás moci označovat za snílky, protože věříte v nové lidství, které nepřijímá nenávisť mezi národy, nepovažuje státní hranice za bariéry a nesobecky a bez zášti střeží vlastní tradice.

Neklesejte na mysli: svým úsměvem a svou otevřenou náručí hlásejte naději a buďte požehnáním jediné lidské rodiny, kterou tady tak dobře reprezentujete!

Zástup onoho dne Zachea soudil, shlížel na něho zvysoka. Ježíš však jednal opačně a „podíval se nahoru“ (v.5). Ježíšův zrak vidí za nedostatky a spatřuje člověka; nezastavuje se u minulého zla, nýbrž tuší budoucí dobro; nevzdává se před uzavřeností, ale hledá cestu jednoty a společenství; mezi všemi nezůstává u zdání, ale hledí do srdce. Ježíš hledí do našeho srdce, tvého i mého srdce. S tímto Ježíšovým pohledem můžete dát vyrůst jinému lidstvu, nečekat, až vám řeknou, že jste „dobří“, nýbrž usilovat o dobro kvůli dobru samému, spokojit se s čistým srdcem a mírumi-

lovně bojovat za poctivost a spravedlnost.

Nezastavujte se na povrchu věcí a nedůvěřujte mondénní liturgii zdání, *nalíčení* duše budícímu lepší vnějškový dojem. Dobře však instalujte to nejstabilnější připojení, totiž srdce vidoucí a neúnavně předávající dobro.

A radost, kterou jste od Boha zadarmo dostali, prosím, zadarmo dávejte (srov. Mt 10,8), protože na ni čekají mnozí!

Slyšme na závěr Ježíšova slova adresovaná Zacheovi, jako by byla určena dnes každému z nás: „Pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě“ (v.5), otevři mi bránu svého srdce. Ježíš zve také tebe: „Dnes musím zůstat v tvém domě“. Mohli bychom říci, že Světový den mládeže začíná dnes a pokračuje zítra doma, protože tam se s tebou chce Ježíš od této chvíle setkávat. Pán nechce zůstat jenom v tomto krásném městě nebo v hezkých vzpomínkách, ale přeje si přijít do tvého domu, přebývat denně v tvém životě: studiu a pracovních začátcích, přátelství, citech, plánech a snech.

Jak se těší z toho, když se Mu v modlitbě toto všechno přináší! Jak jen doufá v to, aby mezi všemi každodenními kontakty a *chaty* byla na prvním místě zlatá nit modlitby! Jak jen si přeje, aby Jeho Slovo promlouvalo do každého tvého dne a aby se Jeho evangelium stalo tvým a bylo ti „navigátorem“ na životních cestách!

Když tě žádá, aby směl vstoupit do tvého domu, jako to chtěl po Zacheovi, *oslovuje tě jménem*. Nás všechny volá jménem. Tvoje jméno je pro Nho cenné. Jméno Zacheus evokovalo v tehdejší jazyce *paměť Boha*. Důvěřujte paměti Boha: Jeho paměť není „harddisk“, který zaznamenává a archivuje všechna naše špatná data. Jeho paměť je něžné srdce, které se raduje, když definitivně maže každou stopu naší špatnosti.

Zkusme nyní také my napodobit věrnou paměť Boha a opatrovat dobro, které jsme obdrželi v těchto dnech. Mlčky vzpomínejme na toto setkání, opatrujme vzpomínku přítomnosti Boha a Jeho Slova, oživujeme v sobě Ježíšův hlas, který nás volá jménem. Modleme se mlčky, pamatujme a děkujeme Pánu, který nás tady chtěl mít a setkat se s námi.

Přeložil Milan Glaser

Skupina překladatelů na mezinárodních programech SDM Krakov. P. Vladislav vpředu vlevo

Vlky plky

Zkuste si opakovat rychle po sobě několikrát takhle dvě slova nadpisu. Potom třeba i tato další:

strč prst skrz krk

já rád játra ty rád játra

nenaolejuji-li to já, naolejuje to Julie

pan kaplan plakal v kapli

Jestliže se vám to podaří bez zaškobrtnutí, pak je stav vašich mluvidel skutečně vynikající. Nedá mi to – a laskavý čtenář už mě dobře zná a tuší, že zabrousíme na chvíli do jazykové oblasti.

Slovo plky je expresivní moravský výraz, plkat znamená mluvit planě, tlachat, žvanit, zbytečně plácát. Kamarádky si rády splknou. Možná ty plky najdete i v tom dnešním fejetonu, neboť se hned zkraje přiznávám, že mne zaskočil termín odevzdání příspěvku. To jsem měla štěstí, že jsem otočila v neděli další stránku v kalendáři! A pak zbledla při zjištění, že mám k sepsání jen dva dny. Nejhorší je začít.

Vracím se tedy k události, která se odehrála právě před dvěma měsíci. Byla to pout' v kapličce Jana Křtitele v Lázních. Tentokrát tam samozřejmě žádný pan kaplan neplakal, naopak náš pan děkan byl strůjcem velmi pohodové atmosféry. Prostý interiér kaple si už opravdu neodkladně заслужuje opravu, ale pokaždé nám poutníkům poskytne neobyčejný povznášející duchovní zážitek. Při mši svaté zazněly i dvě skladby pro housle a přenosné „varhánky“. K jímavému vyznění přispívá překvapivě skvělá akustika prosté kapličky. Zpěv zbožných poutníků tu zní velebně a mohutně jako početný chrámový sbor.

Počasi nám přálo, což nebývá v tuto dobu zrovna obvyklé. Díky Bohu za krásný prožitek červnového podvečera.

Řada účastníků poznamenala, že se prostor rozzářil i díky nádhernému běloskvoucímu mešnímu rouchu pana děkana. Jednalo se o efektní moderní ornát, který dostal v Madridu na Světovém dnu mládeže v roce 2011.

Nedaleká studánka, u které se zastavujeme, je dnes zakryta těžkým pískovcovým kamenem a z blízkého houští nás zvědavě sleduje statný srnec. Má pelech plný jablek.

Na pout' dorazila i jedna poutnice až z daleké Dobrouče a účastníci vesměs nešetřili příznivými ohlasy.

* * *

Když jsem vám před časem líčila setkání s plavajícím labradorem, netušila jsem, že říčka Třebovka může pokaždé překvapit. Při návratu z hodinové procházky se obvykle zastavím na můstku a odpočívám, opírajíc se o zábradlí. Nedávno tam uprostřed stál vysoký muž a pozorně sledoval světlý bod, přibližující se proti proudu řeky. Než jsem se nadála, proměnil se v bílého psa s rezatými skvrnami, který se mi zrovna moc nelíbí. Muž pozdravil a já jsem se jako obvykle originálně ptala na toho psa.

„To je pitbul,“ odpověděl důrazně.

„Tak toho bych se bála,“ přiznala jsem pravdivě.

„Já se bojím taky!“ řekl stroze.

To byste se divili, jak rychle jsem odsud vystřelila, protože se psisko dralo na břeh. Ani jsem se neohlédla.

Zadýchaně jsem dorazila pod kopeček, který ještě musím zdolat. Asi v polovině (teď jsem chtěla napsat: co čert nechtěl) mímám paní s obrovským psem na silném vodítku, který s majitelkou neuvěřitelně cloumá. Ta ho najednou pouští a on

zběsile vyráží směrem dolů, kde cítí svého soupeře. Ozvěny kruté rvačky, štěkot a rázné rozkazy, které psi zřejmě nerespektují, slyším až u domu.

Po padesáti závěrečných schodech toho mám tak akorát. Těším se, že si v klidu a pohodě vypiju kávu na sluncem ozářené terase.

Kdykoli na ni vstoupím, přeletím pohledem úchvatné panorama. Na obzoru dlouhé pásmo lesů od Libchav až daleko za Hylváty, uprostřed bílá věž knapovského kostelíka. Kdo z vás to má?

Ale co se to najednou děje? Terasa se zbarvuje dočervena a kousek nade mnou se vznášá muž v tmavozelené kombinéze, je zavěšen na obrovském červeném křídle a neslyšně přelétá nad mou hlavou. Tak nízkou, že mám obavy, aby snad nezavadil o zábradlí.

„Pane, co tady lítáte?“ slyším se, jak volám nesmyslně na toho paraglidistu nebo rogalistu – ten rozdíl mi není znám. Každopádně si cvrndám horkou kávu po bílých kalhotách. Letec mímá sousedův komín, přelétá silnici a přistává na louce. Chvilí okouní, potom balí fídlátka – tedy to skládací křídlo (prý váží asi 7 kg) a odchází směrem do Hylvát. Odkud přiletěl do těchto míst, je pro mne záhada.

Jdu si uvařit novou kávu v domnění, že už mne dnes žádné překvapení nečeká. Po chvíli sice ještě přelétá docela nízkou pestrébarevný balon, vidím lidičky v koši i ty zášlehy ohně, ale to už je docela běžná podívaná.

Usedám na oblíbené místo, odkud vidím na hlavní trať a část starého nádraží i původní budovy. Také dnes tu postává a čeká několik pasažérů. Najednou slyším – nebo se mi to jen zdá? – takové zvláštní houkání, které jsem slyšela v minulosti.

Se supěním přijíždí mašinka, kouří se jí z komínka a táhne dva vagónky. Neustále houká a halí do tmavošedého hustého kouře celé okolí. Dojate sleduji její cestu, dokud nezmizí v dáli. Ještě dlouho je slyšet její smutné houkání. Vyvolává řadu nostalgických vzpomínek z mého dětství. Jak je to dávno!

Helena Frimlová, září 2016

Pozvánky, akce, nabídky...

Hebrejské písně Shirim Ashirim opět v Knapovci

U příležitosti Knapoveckého posvícení Vás zveme **v neděli 16.10. 2016 v 16.00 hodin do kostela v Knapovci na koncert souboru Shirim Ashirim.**

Pětice hudebníků přijíždí po dvou letech s novým koncertním programem, ve kterém představí své nové CD. Renáta Ulmannová (zpěv, housle, flétna), Tomáš Najbrt (kytara, šalmaj, brač, dudy), Daniel Matulík (basová kytara), Michaela Švorc (příčná flétna, perkuse, zpěv) a Tomáš Knotek (cajon, perkuse) hrají a zpívají současné hebrejské písně a biblické chvalozpěvy.

Skupina je na české křesťanské scéně naprosto výjimečná díky kombinaci exotických nástrojů, starozákonních textů v hebrejštině a profesionální hudební produkci.

Sváteční program začne v **15.00 hodin mši svatou** a v **16.00 hodin naváže koncert Shirim Ashirim.**

Zveme všechny domácí a návštěvníky na posvícenské koláče a občerstvení před kostelem.

Knapovecké posvícení je součástí projektu Knapovecký rok podpořeného městem Ústí nad Orlicí.

Jana Staňková a P. Vladislav Brokeš

Stalo se ve farnosti

- 22. 6. stavba lešení k opravě střechy děkanství
- 26. 6. pouť v Knapovci
- 28.6. generální úklid kostela
- 29. 6. – 9. 7. farní pouť ke Svatým branám do Itálie
- 9.– 16. 7. chaloupka děvčat, Říčky v Orlických horách
chaloupka ministrantů, Svatý Jiří
- 20.– 31. 7. Světové dny mládeže Krakov, účast mládeže
- 29.–31.7. Světové dny mládeže Krakov, účast dospělých
- 14. 8. poutní mše svatá v Ústí nad Orlicí, rozloučení s P. Vítkem, přivítání P. Tomáše
- 17.8. dokončená a položená střecha děkanství– severní strana
- 4.9. žehnání školákům

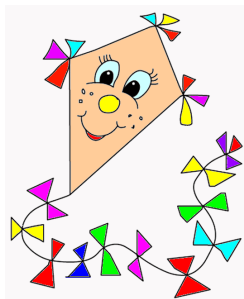
HYLVÁTSKÁ DRAKIÁDA

Věříme, že i letos se podaří uskutečnit tradiční podzimní drakiádu v Hylvátech.

Tentokrát v neděli

9. října 2016

od 14 hodin.

Proto připravujte draky a další „létadla“...

Těšíme se na hojnou účast!

Ministrantské schůzky, sboreček a mše svaté pro rodiče s dětmi: termíny do Vánoc

V tomto školním roce se budeme scházet opět vždy v pátek, začátek schůzek v 17 hodin, mše svatá bude následovat v 18 hodin.

30. září

21. října

4. a 25. listopadu

9. prosince

24. prosince tradiční „půlnoční“ pro děti

Další termíny uveřejníme v prosincovém INUFu.

Rozvrh katechezí—náboženství na školní rok 2016/2017

Třída	Den	Čas	Vyučující	Zahájení
1.	úterý 1x za 14 dní	14.30	Bc. Jana Motlová	27. 9. 2016
2.	úterý 1x za 14 dní	15.30	Bc. Jana Motlová	27. 9. 2016
3+4.	středa	14.30	Mgr. Veronika Poslušná	5. 10. 2016
5.	pátek	14.00	Mgr. Veronika Poslušná	7. 10. 2016
6.+7.	pátek	14.00	ThLic. Vladislav Brokeš	7. 10. 2016
8. +9.	středa 1x za 14 dní	17.45	ThLic. Vladislav Brokeš	5. 10. 2016

O odpuštění, podle (Mt 18,23–35)

Ježíš vyprávěl tento příběh: Jeden král si dělal pořádek v účtech. Někteří lidé mu dlužili peníze. Jeden služebník Kuba mu dlužil strašně moc peněz. Protože je nesplácel, král se rozhodl, že ho i s rodinou prodá do otroctví. Kuba ho ale moc prosil, aby král počkal, že dluh určitě splatí. Ten se nad ním smiloval a celý dluh mu odpustil.

Kuba byl rád, měl velké štěstí. Za chvíli ale potkal jednoho kamaráda Františka, který také sloužil u toho krále. František Kubovi dlužil trochu peněz, velmi málo oproti tomu, co Kuba původně dlužil králi. Kuba chytl Františka pod krkem a chtěl vrátit peníze. František Kubu prosil, ať počká, že vše vrátí. Kuba na nic nečekal a nechal Františka dát do vězení, dokud dluh nezaplatí.

Když to uviděli ostatní sluhové krále, nelíbilo se jim to a všechno králi řekli. Ten se moc rozzlobil a nechal si Kubu zavolat: „Kubo, jsi moc zlý. Já jsem Ti odpustil celý dluh, když jsi mě prosil. Proč jsi neudělal totéž, když tě prosil František?“ a zlobivého Kubu (konec příběhu se dozvíš z tajenky).

Otec Jana Křtitele

Jméno prvního člověka

Žena, která podala Ježíšovi roušku

Město, ve kterém sídlí papež

Bratr Jáкова

Křesťanské a židovské svátky

Přemožitel Goliáše

Muž, který postavil archu

Zvířátko, které se ztratilo pastýřovi

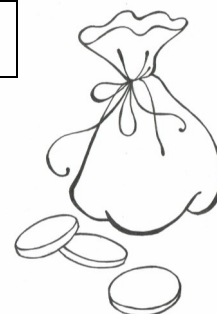
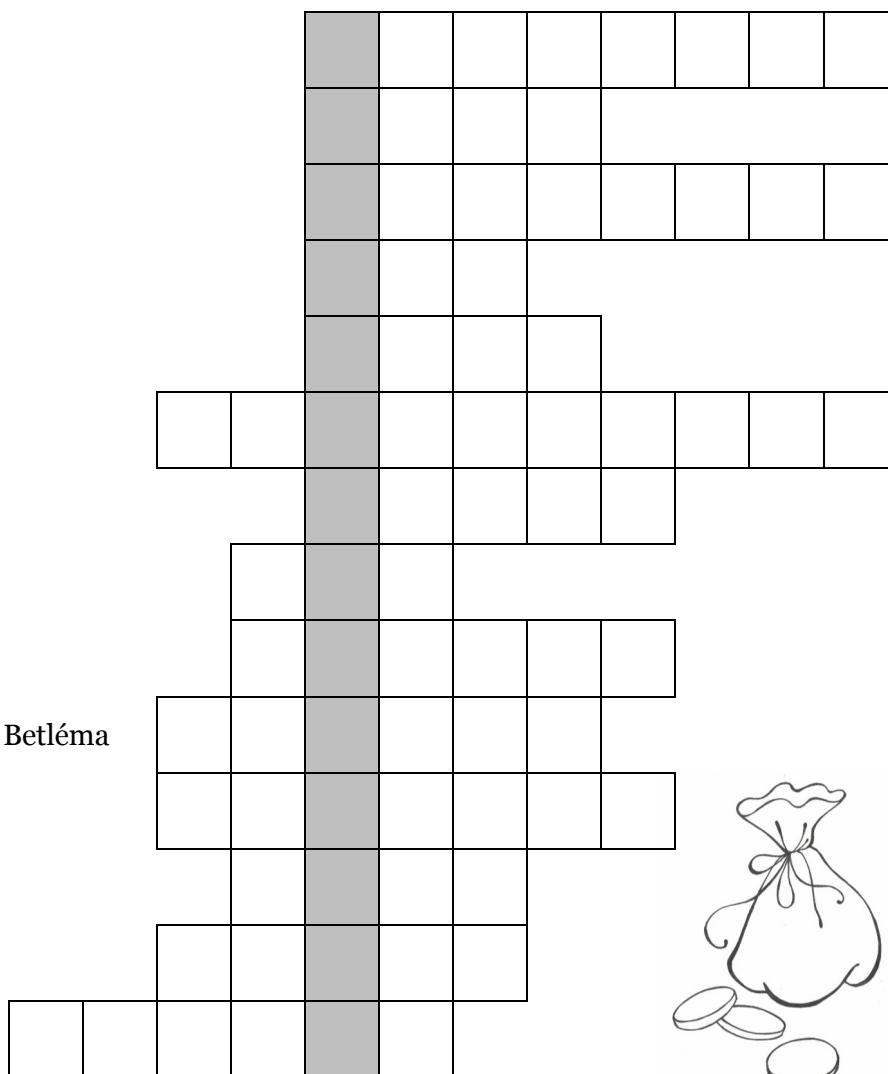
Znamení, které přivedlo tři mudrce do Betléma

Bydliště svaté rodiny

První papež

Prorok, kterého spolkla velryba

Matoušovo původní povolání

Bůh Otec je jako král z tohoto příběhu. Odpuští nám naše lumpárny malé i ty větší. Opouští nám je i rodiče, protože nás mají rádi jako Bůh Otec. Bůh si přeje, abychom zrovna tak odpouštěli i my svým sourozencům, kamarádům,...

Kdyby si lidé neodpouštěli, tak by se na sebe stále mračili, protože si občas ubližují. Jak by to doma vypadalo, kdybych neodpustila bráchovi, že mi třeba snědl bonbon? Když si vzájemně odpustíme, co se nám nepovedlo a čeho litujeme, tak nám spolu bude dobře.

Pro vnitřní potřebu pastoračního obvodu Ústí nad Orlicí vydává:
Římskokatolická farnost—děkanství Ústí nad Orlicí, Kostelní 19
562 01 Ústí nad Orlicí
e-mail: vladislav.brokes@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla: 29. září 2016

Uvítáme všechny vaše články, dotazy, náměty.

Děkujeme za vaši finanční podporu.

Využijte naši krabici v kostele s označením INUF.

Šéfredaktor: P. ThLic. Vladislav Brokeš, grafická úprava Mgr.

Veronika Poslušná, oprava textů Mgr. Jana Divišová

TISK a technická pomoc: GRANTIS s.r.o.